

LE MOT DU PRÉSIDENT

Après tant de pluie et de vent, le temps s'est amélioré et les jardins s'emplissent à nouveau des cris d'oiseaux et les enfants s'adonnent à cœur joie à leurs jeux d'extérieur.

Votre conseil d'administration s'est réuni et a approuvé l'épreuve en plâtre de la médaille 2009 qui ne déparera pas votre collection de médailles de la Promotion.

Ce conseil a également approuvé les modifications aux statuts qui vous seront soumises lors de l'assemblée générale extraordinaire du 26 juin.

Les dates de nos prochaines rencontres sont :

samedi 26 juin, assemblées générales
extraordinaire et ordinaire

**samedi 18 septembre, bourse inter-
membres**

ce sont André POELS,
(andrepoels@scarlet.be),
et Willy Faes
(willyfaes@gmail.com)
qui s'occupent des réservations

**samedi 25 septembre, excursion culturelle
et familiale à Liège.**

Il avait également été prévu que les membres qui le souhaitent pouvaient se retrouver le 17 avril à l'European Volley Center. Plusieurs avis avaient été publiés et un seul membre s'est présenté et nous a montré des médailles en sa possession. Ce peu d'enthousiasme a laissé le conseil songeur et ce genre de réunion n'aura sans doute plus de suite, vu le peu d'intérêt qu'elle semble présenter.

Notre ami Willy FAES ira représenté la Belgique au prochain congrès de la FIDEM à Tempere en Finlande. Plusieurs médailles d'auteurs belges représenteront notre pays à l'exposition qui aura lieu à cette occasion.

Je vous fixe rendez-vous au 26 juin ou aux 18 et 25 septembre.

Marc Vancraenbroeck
Président

WOORDJE VAN DE VOORZITTER

Na veel regen en wind, is daar eindelijk de zon. Nu even geen tijd meer voor onze collectie, maar genieten van de zon, de tuin en het gezang van de vogels.

De raad van bestuur kwam bijeen en keurde de proef in plaaster van de medaille 2009 goed. Het wordt weer een schitterende medaille die helemaal **niet** zal misstaan in uw verzameling.

De raad keurde ook enkele wijzigingen aan de statuten goed die aan de A.V. van 26 juni zullen voorgelegd worden.

Onze data van de volgende ontmoetingen zijn:

**Zaterdag 26 juni – een algemene en een
buitengewone vergadering**

**Zaterdag 18 september, ruilbeurs van
medailles**

Organisatoren zijn :

André Poels (andrepoels@scarlet.be)

Willy Faes (willyfaes@gmail.com)

Zij houden zich bezig met de reservaties,
bestel tijdig uw tafels!

**Zaterdag 25 september, culturele en
familiale uitstap**

Het was eveneens voorzien dat de leden na de raad van bestuur het bestuur konden bezoeken in het European Volley Center. Dit werd tijdig aangekondigd en één lid heeft inderdaad deze oproep beantwoord en haar verzameling medailles laten bekijken. Mooi !!!
Spijtig dat hiervoor zo weinig enthousiasme bestaat en misschien komt hier geen vervolg meer op wat spijtig zou zijn. Wie durft?

Onze vriend Willt FAES zal België vertegenwoordigen op het volgende congres van FIDEM in Tempere (Finland). Verschillende medailles van Belgische graveurs zullen tentoon gesteld worden bij deze gelegenheid.

Wij verwachten U allen op 26 juni en/of op 18 en 25 september.

Marc Vancraenbroeck.
Voorzitter.

HET MS *PRINCE BAUDOUIN*

LUC VANDAMME¹

De Belgische scheepswerf Cockerill Yards², genoemd naar haar oprichter John Cockerill, startte haar activiteiten in Antwerpen in 1824; de werf ging helaas failliet in 1982, en werd toen overgenomen door de Boelwerf in Temse, die ondertussen ook ter ziele is gegaan. Daarmee verdween definitief een traditie van scheepsbouw in ons land.

Cockerill Yards bouwde een groot aantal schepen die vooral de lijn Oostende – Dover verzorgden. Deze regelmatige diensten startten in 1815 voor het transport van goederen en post, en vanaf 1846 ook van passagiers. De eerste carferry kwam in de vaart in 1947. De volgende tabel geeft een overzicht van deze schepen.

In de vaart van – tot	Naam van het schip
1893 – 1914	MARIE HENRIETTE
1909 - 1932	JAN BREYDEL
1910 – 1932	PIETER DE CONINCK
1913 – 1934	STAD ANTWERPEN
1930 – 1944	PRINS LEOPOLD
1930 – 1960	PRINCE CHARLES
1934 – 1964	PRINCE BAUDOUIN
1948 – 1973	PRINCE PHILIPPE
1948 – 1978	KONING ALBERT
1952 – 1976	PRINSES JOSEPHINE CHARLOTTE
1962 – 1985	KONINGIN FABIOLA
1965 – 1983	ROI BAUDOUIN
1966 – 1988	PRINSES PAOLA
1973 – 1986	PRINS PHILIPPE
1974 – 1992	PRINCE LAURENT
1975 – 1995	PRINSES MARIA ESMERALDA
1975 – 1998	PRINSES MARIE CHRISTINE
1978 – 1998	PRINS ALBERT

Van het motorschip *Prince Baudouin* bestaat er een pracht van een plaket.³

Voorzijde

Het motorschip *Prince Baudouin* varende naar links.
MS “PRINCE BAUDOUIN” (rechts onderaan)
Getekend links onderaan met LANTOINE

Keerzijde

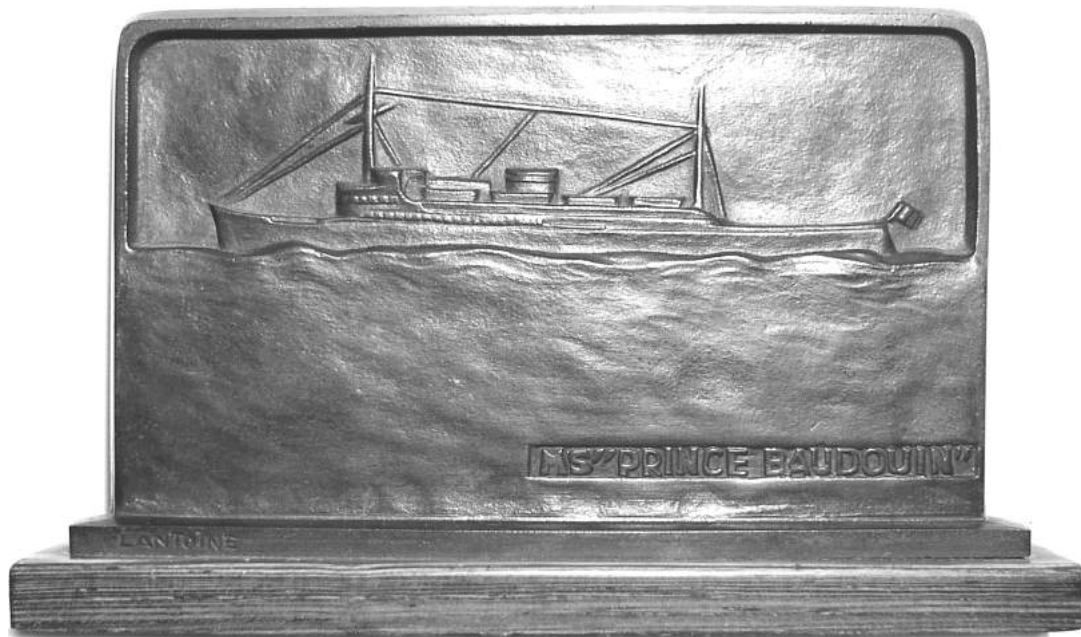
S^{TÉ}.A^{ME}. JOHN COCKERILL / CHANTIER NAVAL / DE HOBOKEN (bovenaan in het midden)
1933 (onderaan rechts)

1933, brons op houten voet.
Houten voet: 143 × 28 × 8 mm
Bronzen voet: 131 × 9 × 3 mm
Plaket: 120 × 70 × 9 mm

¹ Met dank aan Jan Moens voor het nazicht van de tekst

² Meer info vindt U op <http://nl.wikipedia.org/wiki/Cockerill-Yards>

³ Voor een foto van deze boot kan U terecht op www.doverferryphotos.co.uk/pastandpresent/pbou2.htm



Voorzijde



Keerzijde

De *Prince Baudouin* was een passagiersschip van 3050 ton, 108,8 meter lang en 15 meter breed. Zijn diepgang bedroeg 6,52 meter en het was uitgerust met twee twaalfcilinder-dieselmotoren met een totaal van 8.500 pk. De topsnelheid bedroeg 24 knopen en er konden 1.829 passagiers meevaren.

Het schip werd op 16 september 1933 te water gelaten en startte zijn eerste commerciële overtocht op 12 augustus 1934. Al bij deze eerste reis waren er ernstige motorproblemen. De herstelling duurde tot 17 november 1934 en pas vanaf dan kon het meedraaien in de regelmatige verbinding Oostende-Dover.

Op 18 mei 1940 verliet de *Prince Baudouin* Oostende voor Southampton, via Le Havre, volgeladen met vluchtelingen. Van 11 juni 1940 tot 17 juli 1940 bood het schip hulp bij de evacuatie van Cherbourg, Brest en St. Malo. Vanaf december 1941 werd het ingezet voor het transport van geallieerde troepen tussen Alexandria en Tobruk. Tussen 25 januari 1943 en 8 november 1943 werd het verbouwd om te kunnen gebruikt worden voor de infanterietroepen, en op 6 juni 1944 nam het effectief deel aan de landing in Normandië. En vanaf augustus 1944 werd het gebruikt bij de invasie in Zuid-Frankrijk.

Op 13 oktober 1945 kwam het terug naar de Regie voor Maritiem Transport. Tot juni 1946 volgde een nieuwe verbouwing om vanaf oktober 1946 weer mee te draaien op de lijn Oostende-Dover. De eerste jaren na de oorlog kreeg het schip af te rekenen met diverse technische problemen: zo liep het op 30 december 1946 averij op aan de schroeven, en brak er op 14 november 1947 brand uit in de machinekamer.

Op 6 september 1967 maakte het zijn laatste tocht naar Gent tot bij Heyghen Frères, waar het gesloopt werd.



www.medailles-paulhuybrechts.be

Creaties van medailles en munten – Bas-reliëfs in gegoten brons

Rechtstreekse matrijsgravures – Modelleerwerk – Heraldiek

Créations de médailles d'art et de commémoration,

Monnaies – Bas-reliefs en bronze coulée

Gravures en taille-douce et en acier – Héraldique

Swertmolenstraat 3, 3020 Herent – Tel. 016 23 22 95

E-mail: medailles@telenet.be

MA PREMIÈRE MÉDAILLE

Willy Faes

Depuis mon enfance, j'ai toujours été attiré par les Beaux-Arts. Arrivé à l'âge adulte, j'ai commencé par acquérir des gravures, des eau-fortes et parfois même un petit tableau. Le summum pour moi était de pouvoir acheter une sculpture d'un artiste réputé. Mais les prix à l'époque et encore maintenant étaient exorbitants, certainement pour mon budget. Et pourtant... Fin des années soixante et début des années septante, je faisais chaque samedi matin la tournée des brocanteurs qui étaient légion à Schaerbeek et à Laeken. C'est précisément à Schaerbeek que j'ai découvert une plaquette uniface signée A.Vriens. Je savais qu'il s'agissait d'un sculpteur connu. Mais à l'époque, j'ignorais que les sculpteurs réalisaient occasionnellement des médailles et des plaquettes et qu'ils étaient même fiers de ces œuvres dites « mineures » vu qu'ils les signaient. Ainsi, depuis, lors j'ai recherché systématiquement les médailles d'Antoine Vriens⁴ et au fil de mes recherches, d'autres médailles et plaquettes réalisées par nos grands sculpteurs : Constantin Meunier, Victor Rousseau, Adolphe Wansart, Ernest Wijnants, Charles Vanderstappen, Harry Elstrøm, Pierre De Soete, Pieter Braecke, René Harvent, Michel Stiévenart et bien d'autres encore. C'est la raison pour laquelle j'affectionne tout particulièrement cette belle plaquette parce qu'elle est à la base de ma passion pour la belle médaille d'art.



« La Danse »

Médaille octogonale uniface en bronze de 1932 éditée par les établissements Fonson. Dimensions : 78 x 75 mm. Poinçon du fabricant sur la tranche inférieure. Plaquette reproduite dans le premier catalogue Fonson (planche I , n° 2) et dans le second (n°38). N° de matrice : 22652.

¹ Je prépare actuellement une étude au sujet de l'œuvre en médailles de cet artiste.

HET VERHAAL VAN ORPHEUS.

Dr. Stautemas G.



Coudray Marie-Alexandre Lucien (1864-1932)

Door de Monnaie de Paris in 1899 na reductie in brons geslagen
met diameter 115 mm. (enkelzijdig) en 68 mm. (dubbelzijdig)

Volgens de voorstelling die vanaf de 6^{de} eeuw voor Christus door kunst en literatuur werd vastgelegd was Orpheus een zanger, dichter en citerspeler.



De Clerck Oscar (1892-1968)

Door Fonson in 1957 na reductie in brons geslagen, 60x52 mm.

Hij werd geboren in Thracië (Noordoost- Griekenland) voor het ontstaan van de Trojaanse oorlog (12^{de} eeuw v.C.) uit de nimf Calliope, de muze van de epische dichtkunst. Zijn vader was ofwel de god Apollo ofwel de Thracische koning Oeager, maar hij werd zeker begenadigd door Apollo van wie hij zijn uitzonderlijke lier kreeg. Met zijn betoverende muziek en gezang wist hij de hele natuur in de ban te houden.

ΟΡΦΕΥΣ



Delamarre Raymond (1890-1986)

Door de Monnaie de Paris in 1973 na reductie in brons geslagen met diameter 115 mm.

Orpheus wordt voor het eerst genoemd als deelnemer aan de tocht van de Argonauten, een groep van zowat vijftig Griekse avonturiers die onder leiding van de Thassalische koningszoon Jason met het schip Argo naar Colchis voeren om er op zoek te gaan naar het beroemde Gulden Vlies. Orpheus' taak aan boord bestond er in het ritme aan te geven voor de roeiers. Met zijn muziek slaagde hij er in de golven tijdens de storm te bedaren. Bovendien beschermde hij de Argonauten tegen de verleiding van de Sirenen door nog mooier te zingen dan zij.

Het kernstuk uit de mythe van Orpheus is zijn afdaling in de onderwereld zoals beschreven door Publius Vergilius Maro (70-19 v.C.) in zijn *Georgica* IV 452-526 en door Publius Ovidius Naso (43 v.C.-17 n.C.) in zijn *Metamorphosen* 10: 1-77 en 11: 1-66.

Toen zijn echtgenote, de boomninf Eurydice, tijdens een wandeling langs de Tracische rivier Hebrus werd achternagezeten door de imker Aristaeus werd zij gebeten door een slang en stierf. Orpheus was ontroostbaar over haar tragische dood. Hij besloot, vertrouwend op de kracht van zijn lied, af te dalen naar de onderwereld om haar te zoeken. Hij wist door zijn ontroerende muziek van Hades en Persephone (Pluto en Proserpina) te verkrijgen dat zijn geliefde Eurydice hem mocht volgen naar het daglicht op voorwaarde dat hij niet achterom keek. Toen hij de bovenwereld bijna had bereikt, werd hij overvallen door twijfel aan de belofte van Hades en door schrik dat zijn vrouw hem niet was gevolgd: hij vergat de afspraak en keek toch om. Terstond leidde Ceberus, de hellehond, Eurydice voor altijd terug in de onderwereld. Nog gedurende zeven dagen zwierf Orpheus rond op de oever van de Styx, maar Charon weigerde hem nogmaals over te zetten.



Raymond Tschudin (1916-?)

Door de Monnaie de Paris in 1967 op originele grootte in brons gegoten en verrijkt met email.

Diameter 135 mm.

Oplage beperkt tot 125 exemplaren. (82/125)

Orpheus, die zijn vrouw Eurydice uit de onderwereld ging terughalen, kijkt haar vroegtijdig aan, wat hem was verboden. Daarop trekt Cerberus, de hellehond, haar terug naar de onderwereld en scheidt hen beiden voor altijd.

Orpheus kwam aan zijn einde toen Thracische vrouwen in extase tijdens een feest ter ere van de wijngod Dionysus hem dood sloegen en in stukken scheurden. Over de reden daarvoor lopen de meningen uiteen. Als gunsteling van Apollo zou hij deze god hebben verkozen boven Dionysus, die zijn volgelingen (bacchanten of maenaden) tegen Orpheus zou hebben opgehitst. Volgens anderen voelden de Thracische vrouwen zich beledigd omdat Orpheus zijn overleden vrouw trouw bleef. In een jongere versie werd hij gedood wegens zijn vrouwenhaat: hij wou helemaal niets meer met vrouwen te maken hebben en omringde zich met jongens. Dit zou hem tot uitvinder van de pederastie maken. Of misschien voerde hij op basis van zijn ervaringen in de onderwereld mysteriën in waartoe geen vrouwen waren toegelaten. (Deze laatste stelling vormt het aanknopingspunt met de religieus-filosofische leer van het orfisme).

Na zijn dood verzamelden de muzen de verschillende delen van zijn lichaam en begroeven die. Zijn nog steeds zingende hoofd en zijn lier kwamen terecht in de Hebrus en dreven naar het eiland Lesbos waar ze bijzonder werden vereerd en dat daardoor het centrum van de lyrische poëzie is geworden. De ziel van Orpheus kreeg een plaats in het Elyseum waar hij voor eeuwig met Eurydice werd herenigd. Zijn lier kwam als sterrenbeeld aan de hemel.

De Orpheusmythe is sinds de oudheid een grote aantrekkingskracht blijven uitoefenen en inspireerde vele kunstenaars: dichters, musici (de componisten Monteverdi en Gluck wijdden respectievelijk in 1601 en 1762 een opera aan het verhaal van Orpheus en Eurydice), beeldhouwers, graveurs en vrijwel alle schilders en dit tot op heden.

De penningen nAAR AANLEIDING VAN de ZEVENDE Olympiade IN ANTWERPEN

Patrick Pasmans



Vz. –

De gevleugelde godin van de overwinning boven de winnaar op een oude strijdwagen getrokken door twee paarden naar rechts.

Kz. — VII^{ME} OLYMPIADE — ANVERS (langs de rand van linksonder naar bovenmidden)
MCMXX (in de afsnede)

Een godin kroont de overwinnaar van de Olympische Spelen.

Getekend boven de afsnede rechts met: P. THEUNIS

Brons, 60 mm, 75 g., 6.000 ex., Gadoury, blz. 75, nr. 2, verzameling v.d. auteur.

Deze medaille werd gegeven aan alle deelnemers als herinnering aan hun deelname aan deze spelen. Ook iedereen die meegewerkt had aan deze Spelen kreeg een exemplaar.

De Olympische Zomerspelen van de VIIe Olympiade werden in 1920 in Antwerpen georganiseerd. Na de ontberingen van de Eerste Wereldoorlog betekende dit voor Antwerpen en België een morele opkikker.

De Olympische vlag, die door het Congres van Parijs in 1914 was aangenomen, werd voor het eerst gebruikt tijdens de Spelen van Antwerpen 1920. Baron Pierre de Coubertin heeft ze zelf ontworpen vertrekkende van een antiek Grieks symbool. Men had namelijk op marmeren tegels in Olympia uit de periode van 500 jaar voor onze tijdrekening doorheen gevlochten ringen teruggevonden. Deze foto toont de Olympische vlag in het Beerschotstadion.¹

Met de financiële hulp van reders en diamantairs diende deze spelen het lijden eventjes te doen vergeten. 2669 atleten uit 29 landen deden mee aan deze prestigieuze spelen. Om begrijpbare redenen werden Duitsland, Oostenrijk, Hongarije, Bulgarije en Turkije niet uitgenodigd. Als gevolg van binnenlandse problemen nam Rusland niet deel.

De openingsceremonie vond plaats op 20 april 1920 in het stadion van Beerschot in aanwezigheid van koning Albert I.

De Olympische eed, waarvan het principe al was aanvaard op het congres van Athene 1906, werd de eerste keer uitgesproken door de Belgische schermer Victor Boin, op de Olympische Spelen van 1920. Met de Belgische driekleur in de linkerhand en de rechterhand gestrekt sprak Victor Boin in naam van alle deelnemers volgende woorden uit: "*Namens alle deelnemers zweer ik dat wij de voorgeschreven regels zullen eerbiedigen en naleven in de ware geest van sportiviteit voor de bloei van de sport en de eer van onze landen.*"²

Tijdens deze spelen wisten de Belgische atleten veertien gouden, elf zilveren en elf bronzen medailles te behalen. Bij de kunstwedstrijden (niet in de officiële ranglijsten opgenomen) behaalde België 2 x goud, 1 x zilver en 3 x brons.

Vermeldenswaardig is het feit dat Hubert Van Innis in het boogschieten zijn zevende Olympische titel behaalde. Het Belgische hoogtepunt op de Spelen was de overwinning van de Rode Duivels tijdens de voetbalfinale tegen Tsjechoslowakije met 2-0. Daarvoor hadden de Rode Duivels de voetbalt ploegen van Spanje en Nederland uitgeschakeld. Toen hadden de Belgen nog een goede reden om fier te zijn op hun Rode Duivels...

De buitenlandse atleten liet zich opmerken door uitzonderlijke prestaties. De Italiaan Nedo Nadi wist bij het schermen vijf van de zes onderdelen te winnen. Tevens won hij twee individuele nummers en drie per ploeg.



Nedo Nadi ontvangt zijn prijs uit handen van koning Albert I

De Amerikaanse Ethelda Bleibtrey won de drie onderdelen van het vrouwenzwemmen. In iedere race verbeterde zij het wereldrecord. Haar landgenoot Duke Kahanamoku bevestigde dat hij de beste zwemmer ter wereld was. Bij het tennis liet de Française Suzanne Lenglen zich in het vrouwenenkelspel opvallen door zes van de tien sets te winnen.

De Zweed Oscar Swahn won op 72-jarige leeftijd een zilveren medaille met het geweer- schieten en werd daarmee de oudste medaillewinnaar ooit.

Door het slechte weer en de gebrekkige technische uitrusting, verliepen de atletiekwedstrijden in minder goede omstandigheden. De Fransman Joseph Guillemot won op de 5000 meter lopen en de Fin Paavo Nurmi op de 10000 meter en de cross-country.

Hierbij een overzicht van het aantal behaalde medailles per land:

Plaats	Land	Goud	Zilver	Brons	Totaal
1	Verenigde Staten	41	27	27	95
2	Zweden	19	20	25	64 ⁽¹⁾
3	Groot-Brittannië	15	15	13	43
4	Finland	15	10	9	34
5	België	14	11	11	36
6	Noorwegen	13	9	9	31
7	Italië	13	5	5	23
8	Frankrijk	8	19	13	41

9	Nederland	4	2	5	11
10	Denemarken	3	9	1	13
11	Zuid-Afrika	3	4	3	10
12	Canada	3	3	3	9
13	Zwitserland	2	2	7	11
14	Estland	1	2	0	3
15	Brazilië	1	1	1	3
16	Australië	0	2	1	3
17	Japan	0	2	0	2
	Spanje	0	2	0	2
19	Griekenland	0	1	0	1
	Luxemburg	0	1	0	1
21	Tjechoslowakije	0	0	2	2
22	Nieuw-Zeeland	0	0	1	1
Totaal		156	147	136	439

Dit is inclusief de 2 zilveren en 1 bronzen medaille die Zweden won bij de paardensport -onderdelen, maar die ontbreken in de database van het IOC.

Op 12 september 1920 werden de Spelen afgesloten. De Spelen kende niet het verhoopte succes. De voornaamste redenen waren het slechte weer en de hoge toegangsprijzen. Een toegangsticket kostte bijvoorbeeld 3 frank, een zeer hoge prijs voor die tijd. De prijs van een loge op het tennistoernooi kostte niet minder dan 3500 frank!

De VIIde Olympiade te Antwerpen bewees alleszins dat het olympische ideaal, ondanks de Eerste Wereldoorlog, niet verdwenen was!

Alle winnende atleten ontvingen een diploma met vermelding van hun prestatie. Het diploma werd gemaakt door Mr. Privat-Livemont en stelt de kroning voor van een atleet met op de achtergrond een panorama van de stad Antwerpen en het sportstadion. 1350 exemplaren van dit diploma werden gedrukt. Ook deelnemers die uitzonderlijke prestaties leverden, ontvingen het diploma.



De trofeeën

Op 14 februari 1920 werd gekozen voor de medaille van Josué Dupon en het beeldje “*De Overwinnende atleet*” van Grandmoulin voor de individuele winnaars. Het Organiserend Comité van de Spelen van de VIIde Olympiade, gaf de opdracht voor het laten maken van de diploma's en penningen aan de graaf d'Assche.



- Vz. VII OLYMPIADE (onder de versierde boord achter de atleet)
 Rechtopstaande atleet met in zijn linkerhand een palmblad en een laurierkroon als symbolen van de overwinning. Daarachter zie je de figuur van Renommée spelend op een trompet. In de achtergrond ziet men een Grieks motief met daaronder de tekst.
- Kz. ANVERS (links bovenaan langs de rand) / MCMXX (rechts bovenaan langs de rand)
 Het monument van Brabo die de hand van de reus Antigoon in de Schelde werpt. Op de achtergrond staat de Onze Lieve Vrouwetoren en de haven van Antwerpen.

60 mm, 85 g., vermeil (450 ex.), zilver (400 ex.) en brons (400 ex.), atelier Coosemans, Brussel.
 (Foto: Penningkabinet van de Koninklijke Bibliotheek van België)



Het bronzen beeld “de overwinnende atleet” van Grandmoulin.

De winnaars kregen ook een bronzen beeld “*de overwinnende atleet*” van de Belgische kunstenaar Grandmoulin. De atleten op de tweede en derde plaats kregen respectievelijk een zilveren en bronzen penning. Bij teamsporten kreeg het winnende team een diploma en ieder lid van het team kreeg een penning in vermeil. Een zilveren en een bronzen penning werd toegekend aan het team op respectievelijk de tweede en derde plaats. Bij het zeilen, de roerganger van het winnende team ontving een penning in vermeil en een beeld maar de overige teamleden kregen enkel een penning. In het dubbeltennis kreeg iedere speler van het winnende team een beeld en een penning in vermeil.

Een miniatuur van de winnaarspenning werd gemaakt voor de leden van de Nationale Olympische Committeees en diende als badge (vermeil, 32 mm).

Eveneens werd een draagpenning gemaakt voor de prinsen van de koninklijke familie, de leden van de internationale olympische comités, de vorsten, ministers en consuls van de deelnemende landen, de winnende atleten en talrijke buitenlandse functionarissen. Nochtans weigerde Baron Jaspar, de minister van buitenlandse zaken, deze draagpenning te erkennen als een nationale decoratie.



10. Zilveren gekroonde draagpenning met rood/wit lint n.a.v. de VIIde Olympiade, door Devreese

Vz. ALBERT ROI (links langs de rand) / DES BELGES (rechts langs de rand)
Het hoofd van de koning naar links.
Getekend onderaan langs de rand met: G. DEVREESE

Kz. VII^E OLYMPIADE (links langs de rand) / ANVERS 1920 (rechts langs de rand)

Zilver, 31 mm, 424 ex. verleend. (Foto: Penningkabinet van de Koninklijke Bibliotheek van België)

Met dank aan dhr. Werner Van Brempt voor de documentaire hulp en dhr. Alain Renard voor de foto's van de penningen uit het Penningkabinet van de Koninklijke Bibliotheek van België.

Eindnoten

1. De vlag werd tijdens de Spelen in 1920 gestolen door hoogspringer Hal Haig Prieste, die er een bronzen medaille behaalde. De sporter op rust gaf de originele vlag in september 2000 bij opening van de Olympische Spelen in Sydney terug aan IOC-voorzitter Samaranch. De gemeente Antwerpen heeft het IOC gevraagd om een Olympische vlag terug te geven aan de stad Antwerpen.
2. Deze eed werd in 1961 lichtjes gewijzigd. Het werkwoord "zweren" werd vervangen door "beloven" en de uitdrukking "voor de eer van onze landen" door "de eer van onze ploegen". Sedert 1972 leggen ook de juryleden en de scheidsrechters een eed af.

Bibliografie

X, *Olympic Medals*, In: Olympic Review, 1972.

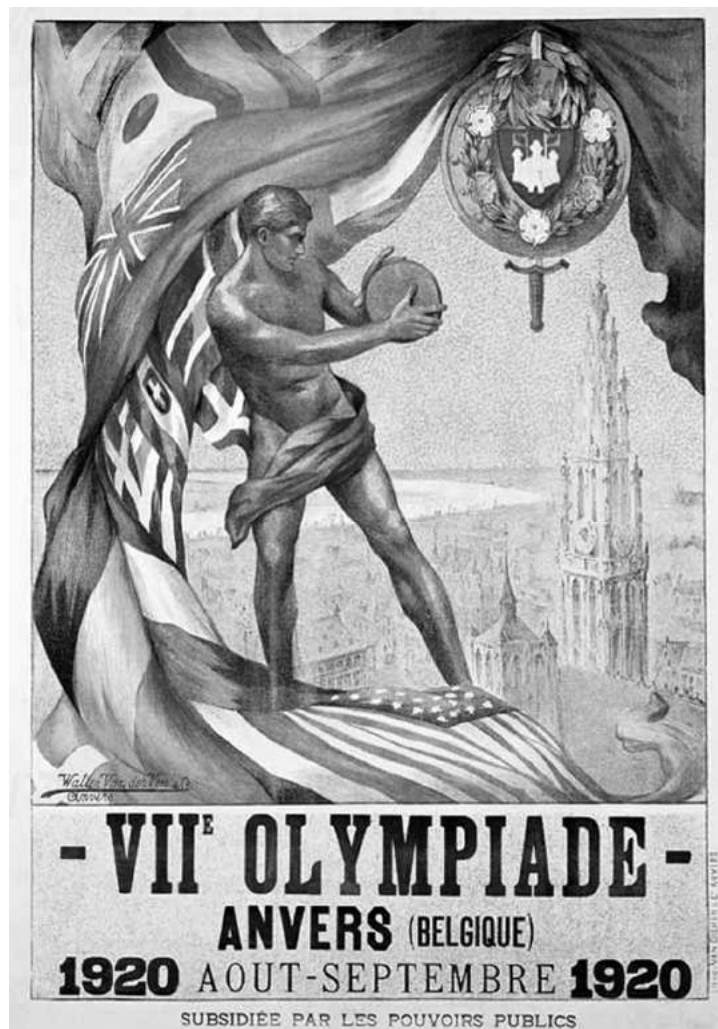
Renson, Roland, *Antwerp 1920, The Games of the VIIth Olympiad*, in : John E. Findling en Kimberly D. Pelle (Ed.), *Historical dictionary of the modern Olympic movement*, 1996, Westport (USA), 54-60.

Renson, Roland, *Enflammé par l'Olympisme.. : cent ans de Comité Olympique et Interfédéral Belge 1906-2006*, Roeselare, Roularta Books, 2006.

Victor Gadoury, *Médailles et Monnaies Olympiques*, 510 av. J.C. – 1994, Monaco, Ed. Gadoury, 1996, 73-76.

André Vincke, *Catalogus van medailles, plaketten en draagpenningen van Josuë Dupon*, Moorslede, 1999, n° 30.

www.olympic.org / www.beerschot-athletic-club.be / www.olympic-museum.de/pmedals/



LES MÉDAILLES DE LA PRÉSENCE BELGE EN AFRIQUE CENTRALE 1876-1960

Marc Vancraenbroeck

Notre rédacteur en chef, Luc Vandamme, a attiré mon attention sur une breloque qui ne figurait pas dans l'ouvrage précité⁵.

Il s'agit de la breloque frappée à l'occasion des vingt-cinq ans de vie professionnelle du Dr. Georges Deprez..

Georges DEPREZ est né à Châtelineau le 19 mai 1886 et décéda à Bruxelles le 24 septembre 1946.

Après des études de médecine à l'Université libre de Bruxelles, il obtint son diplôme en 1910.

D'août 1908 à mars 1911, il est interne à l'hôpital civil d'Anderlecht, puis médecin de mars à juillet 1911.

Il s'engage alors comme médecin à la *Compagnie des Chemins de Fer du Congo* et débarque à Matadi le 12 août 1911, où il prend la direction de l'hôpital de Kinkanda. Il y resta jusqu'en 1927, ne cessant de se dépenser et jouissant d'une grande estime des Européens et des Congolais. A son retour en Belgique, le Dr Deprez est chargé de l'examen médical des agents et candidats pour l'Afrique.

En 1936, ses amis lui offrent la breloque décrite ci-après et, le 4 juin 1950, un buste est élevé près de l'hôpital de Kinkanda, ce modeste monument étant destiné « à perpétuer sa mémoire et à rappeler à ses successeurs cette vérité lumineusement démontrée par Deprez, qu'on ne s'impose au respect des hommes qu'en alliant un grand cœur à une incontestable compétence professionnelle » (J. Ghilain, directeur général de l'Otraco)

Georges Deprez

Pierre Theunis



DR/ Buste à gauche du Dr Deprez.

Signature du médailleur sous le buste

RV/ L'étoile congolaise entourée des dates 1911 1936

AU / DOCTEUR / GEORGES DEPREZ / = • = / TOUS / SES AMIS / —

1936, Fonson, 30 mm, bronze argenté, avec bélière

Bibliographie :

Biographie coloniale belge – Académie royale des Sciences coloniales, tome V, pp. 235-236, Bruxelles, 1958.

Revue coloniale belge, n°113, p. 435, Bruxelles, 1950.

⁵ Marc Vancraenbroeck, *Les médailles de la présence belge en Afrique Centrale 1876-1960*, Bibliothèque Royale de Belgique, Bruxelles 1996.

DEUX VERSIONS D'UNE MÉDAILLE DE LOUIS XIV.

Didier Jacquemin



Version a



Version b

Les médailles commémoratives des événements du règne de Louis XIV sont souvent gravées bien longtemps après l'événement qu'elles commémorent, comme j'avais eu le plaisir de l'expliquer dans des articles paru dans ce bulletin.

On sait que la « galerie métallique » du règne de Louis XIV, commencée avec Jean VARIN, parfois directement après l'événement, est restée souvent « dans le creuset », les projets n'ayant pas été acceptés par le souverain.

« Chaque médaille qui traite d'un événement fut frappée à trois ou quatre reprises, les devises étant, dans chacune des séries, corrigées et même, pour certaines, refaites » (Josèphe Jacquot, *La médaille au temps de Louis XIV, dans le Bulletin du club français de la médaille*, 1969).

L'Histoire métallique de Louis XIV est l'œuvre de l'Académie royale des Inscriptions et des Belles-Lettres, cette compagnie fondée par Colbert devait consacrer pendant soixante années beaucoup de ses séances à la composition des devises de médailles et de jetons.

Il y eut plusieurs périodes pour la gravure systématique de ces médailles, trois « histoires métalliques du roi ».

La première (en réalité la seconde si l'on considère le travail de Jean Varin comme étant précurseur), de 1684 à 1695, qui devait rester inachevée comportait des modules de 70 à 72 millimètres.

La seconde période, la plus fructueuse, va de 1695 à 1702, il s'agit de la première série dite « uniforme ». Gravée par Mauger, aidé de Jean Dollin, Thomas Bernard, Hercule Breton, Joseph Roettiers et Jérôme Roussel.

Il s'agit de modules de 41 millimètres dont l'avvers est signé de Mauger et le revers par ses collaborateurs sur instructions de l'Académie.
Cet ouvrage fut offert au roi le 9 janvier 1702.

Le roi, insatisfait, exigea que l'Académie se remît au travail afin de réviser toutes les devises de médailles de cette histoire métallique, l'ouvrage comptant des fautes contre « la vérité de l'histoire ». En même temps les récentes défaites du roi et le déclin qui commençait à marquer son règne, mirent l'Académie dans la nécessité de supprimer plusieurs médailles frappées précédemment.

Cet ouvrage qui ne sortira qu'en 1723, très postérieurement à la mort de Louis XIV, a pour titre : « *Médailles sur les Principaux Evénements du Règne entier de Louis le Grand, avec des Explications Historiques* ». Il comporte 316 médailles dont toutes n'ont pas été refrappées.

Les médailles ont toutes un diamètre de 41 millimètres et ont été gravées en bronze mais aussi en argent et en or, pour servir de cadeaux aux divers visiteurs.

Vous voyez en photo un exemple de deux versions du même événement :
La campagne de Flandres en 1667.

A l'avvers (identique sur les deux exemplaires) : Le profil du souverain (âgé) avec en
exergue : LUDOVICUS XIII REX CHRISTIANISSIMUS
Signé Mauger (version b et sans signature, version a)

Au revers :

Version a) : REX ARMIS JUS NEGATUM REPETENS. Le roi, de profil à gauche, en costume romain, à cheval, élève de la main droite le bâton de commandement
À l'exergue : PROTECTIO IN BELGIUM / M.DC.LXVII
Probablement issu de la série uniforme primitive (1695-1702)

Version b) : JUS AUGUSTAE CONJUGIS VINDICATUM. Le roi, de profil à gauche, en costume romain, à cheval, élève de la main droite le bâton de commandement.
(légères différences au niveau du décor).
À l'exergue : EXPEDITIO.BELGICA. / M.DC.LXVII
Signé sur le bord de la médaille à droite de la plinthe TB (Thomas Bernard)
Série uniforme du Cabinet des médailles de Paris, N° 259
Le 5 avril 1705, en payement du carré : 150 livres

On perçoit bien dans cet exemple que la légende ainsi que l'inscription en exergue sont bien différents dans les deux exemplaires, cela est fréquent, mêmes si les exemples mentionnés dans les ouvrages consultés (« *La Médaille au temps de Louis XIV* », ouvrage collectif, Paris 1970, pages 319 à 331 et F. Mazerolle, divers ouvrages), sont moins marqués.

Je laisse à nos membres latinistes le soin de percevoir les nuances hautement politiques qui permettent de mieux apprécier ces médailles.

JEAN JOZEF MARIE FRANÇOIS THEODORE GHISLAIN DE PÉLICHY VAN HUERNE

Yvo De Craemere

Deze telg van de adellijke familie de Pélichy zag het levenslicht te Brugge op 12/5/1774. Zijn ouders waren Theodore de Pélichy de Turkswart (van een Amsterdamse - katholieke - familie), en Marie-Elisabeth de Stappens de Harnes (de dochter van de toenmalige schout van Brugge).

In 1795 werd Jean Jozef op 21-jarige leeftijd bij de infanterie van het Oostenrijkse leger ingelijfd waar hij in 1804 bevorderd werd tot kapitein. De Pélichy begon dus zijn militaire loopbaan bij de Oostenrijkers tijdens het jaar (1795) dat de Zuidelijke Nederlanden (Oostenrijkse Nederlanden) een deel werden van de Franse Republiek, nadat de Oostenrijkers verslagen werden in de slag bij Fleurus in 1794.

Na het verdrag van Presburg (Bratislava) op 26/12/1805 tussen Napoleon en Oostenrijk verliet de Pélichy het leger en vestigde zich in 1807 opnieuw te Brugge.

Op 15/6/1807 huwde onze man met Maria-Jozefina van Huerne (Brugge 1786 - 1828), de kleindochter van Aybert-Jozef-Augustin van Huerne (Brugge 31/12/1720 - 10/12/1800). Deze laatste was burgemeester van het Brugse Vrije tijdens de Brabantse Omwenteling van 1789 - 1790 (opstand van de Zuidelijke Nederlanden tegen het Oostenrijk van Jozef II).

De vader⁽¹⁾ van Maria-Jozefina was Jozef-Antonius-Aybertus-Idesbaldus van Huerne (Brugge 24/11/1752 – Brugge 31/5/1844). Van deze man weten we dat hij op openbare veilingen vaak de mooiste en duurste kunstvoorwerpen kocht die in Brugse kerken na de Franse Revolutie werden aangeslagen. Deze kunstvoorwerpen werden, ondanks weinig opbod onder de kopers (dit gunde men de “*sansculotten*” niet), vaak voor grote bedragen verkocht. Het betrof hier ondermeer de grafplaat van de Engelse prinses Gunehildis (1087) die geroofd werd uit de Sint Donaaskathedraal en het oude relikwieschrijn van Sint Donaas zelf. Later, als deze roverijen tot de geschiedenis behoorden, schonk de mecenas deze kerkschatten terug aan de kerken te Brugge.

De moeder van Maria-Jozefina was Maria-Anna-Jozefina de Schietere de Lophem (Brugge 11/8/1764 – 28/12/1804). Door zijn huwelijk noemde hij voortaan de Pélichy van Huerne.



Overlijdenspenning van de familie van Huerne de Schiervelde.⁽²⁾

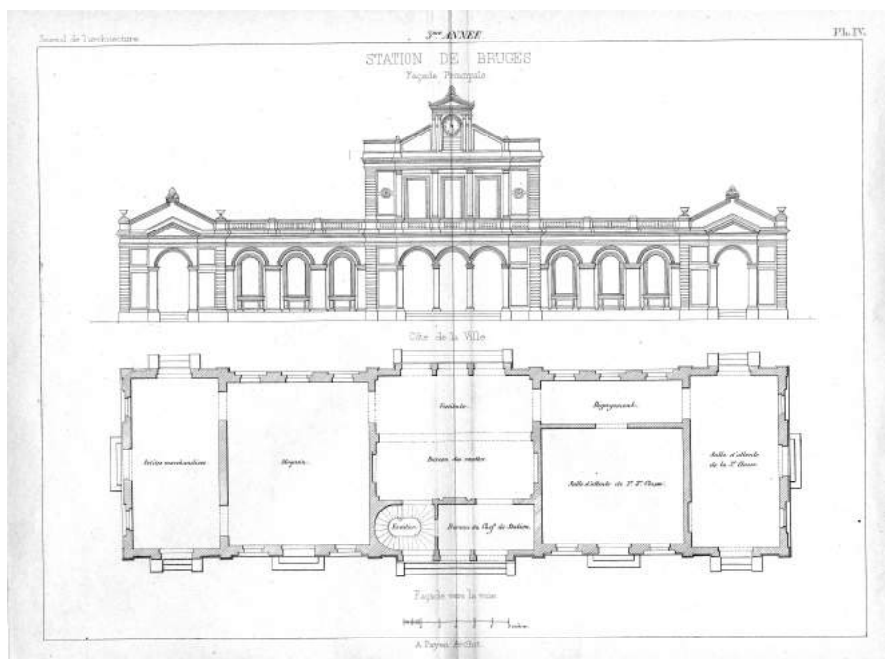
Vz: Gehelmd familiewapen. Kz: AD EXONERATIONEM DIVERSARUM FUNDATIONUM PRENOBILIS FAMILIAE VAN HUERNE TOPARCHAE DE SCHIERVELDE AYSHOU ETC *, tin 77mm.

In 1815 begon Jean Jozef de Pélichy van Huerne een politieke loopbaan als lid van de Provinciale Staten voor West Vlaanderen. Ons land was, in datzelfde jaar, als gevolg van de slag bij Waterloo? deel geworden van het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden met Willem I als koning.

In 1830 werd hij lid van het Nationaal Congres dat de onafhankelijkheid van België inluidde en het jaar daarop werd hij senator, bijna voor de rest van zijn leven. Onder andere de wet tot het verbieden van duels was van zijn hand. Deze wet werd bij Koninklijk Besluit uitgevaardigd op 8 januari 1841. Uitdagen tot een duel, of een belediging uiten die tot een uitdaging kon leiden, kon bestraft worden met 1 maand tot 1 jaar opsluiting en een boete van 5 tot 1.000 francs; het gebruik van wapens tijdens een duel kon bestraft worden naargelang de graad van verwondingen van 2 maanden tot 5 jaar opsluiting en van 200 tot 10.000 francs boete.

Brugge verkoos de Pélichy in 1835 tot gemeenteraadslid. Op vrijdag 26 maart 1841⁽³⁾ werd de Pélichy als Brugs burgemeester de opvolger van Jean-Baptiste Coppieters 't Wallant. Zoals toen gebruikelijk was, verlichtten zijn burens en stadspersoneel de gevels van hun huis 's nachts, werden er vuurpijlen afgeschoten en bracht de muziekkapel van de stad een serenade voor het huis van de Pélichy (die inwoonde bij zijn schoonvader) in de Noordzandstraat 63. Dit was het vroegere vluchthuis van de Sint Bertinusabdij te Sint Omaars⁽⁴⁾, en later het Sint Lodewijkscollege⁽⁵⁾. Geruchten⁽⁶⁾ deden de ronde dat de Pélichy van plan was de post van burgemeester slechts tijdelijk op te nemen. Hij zou ontslag nemen als burgemeester van zodra de ministers Lebeau en Rogiers, waarmee hij in de clinch lag, het ministerie zouden verlaten.

Tijdens zijn burgemeesterschap werd op het Zand op 12 augustus 1841 met de werken gestart voor de bouw van het eerste Brugse spoorwegstation⁽⁷⁾ in neoclassicistische stijl onder leiding van architect Auguste-Jean-Joseph Payen. Deze architect bouwde ook de stations van Oostende, Gent, Lier, Wetteren, Kortrijk, Manage, Leuven, Verviers, Pepinster en Brussel Zuid. De eerste werken bestonden uit het plaatsen van palissades, hekwerk en kasseien op het voorplein. Een paar dagen later werd de herberg Het Kruiskappelletje afgebroken en konden de grondwerken starten⁽⁸⁾. Na vele onderbrekingen werd het eerste stationsgebouw van Brugge met heel wat vertraging in dienst genomen rond 1 mei 1844. Dit station werd, nadat het te klein bevonden werd voor Brugge, in 1879 afgebroken en achterstevoren heropgebouwd als station van Ronse, ondertussen het oudste en mooiste treinstation ter wereld.



Plattegrond van het eerste station van Brugge.

Het bewind van de Pélichy was gekenmerkt door de schrijnende armoede die in Brugge heerste. Als onderdeel van een handelsakkoord tussen België en Frankrijk⁽⁹⁾ konden Franse gemechaniseerde weverijen ongehinderd net over de grens het Vlaamse vlas van goede kwaliteit kopen. Even ongehinderd konden diezelfde hun linnen zonder invoertaks of enige andere beperking op de Belgische markt brengen. De gevolgen voor de arme Vlaamse bevolking waren desastreus. Aanvankelijk probeerde het Brugs stadsbestuur de huisnijverheid hardnekkig te steunen. Daardoor werd veel kostbare tijd verloren om een eigen gemechaniseerde (textiel)industrie op te zetten. Bovendien waren levensmiddelen erg duur geworden door de mislukte aardappeloogst van 1845. Daardoor werden de graanvoorraden te diep uitgeput. De ramp was compleet toen in 1846 een slechte graanoogst volgde in gans West-Europa.⁽¹⁰⁾

Door ondervoeding vielen de Bruggelingen al eens in 1832 ten prooi aan cholera, tyfus en vervolgens opnieuw aan cholera. Eind april 1847 was de hongersnood in Brugge andermaal tot een hoogtepunt geklommen door een laatste stuipreiking van een al veel te lange winter. De vereniging van Brugse zangkoren besliste om op zondag 14 maart een benefietconcert te geven⁽¹¹⁾. De gegoede burgerij was dubbel tevreden: terwijl ze bijdroeg aan liefdadigheid kon ze genieten van een amusante en schitterende avond. Kon het leven nog mooier worden?

De opbrengst van dit festijn kwam echter te laat. Op dinsdag 2 maart⁽¹²⁾ rond 1h30 vroeg een jongentje in de bakkerij van Christiaens te Scheepsdale (net buiten Brugge) een koek. Hij had geen geld en werd buiten gegooid. Op straat begon daarop een rel: de ruiten van de bakkerij werden ingegooid en na de daaropvolgende vlucht van de bakkersvrouw en haar kinderen (de bakker zelf was afwezig) werd de bakkerij geplunderd en de buit verdeeld onder de toeschouwers die buiten toestroomden. Mensen die uit Brugge aangelopen kwamen werden door enkele gendarmen via de Ezelpoort terug naar de stad gejaagd, waar zij op hun beurt bakkerijen beroofden. Gendarmerie, kurassiers en een afdeling infanterie konden tegen de avond de onlusten bedwingen. De familie Christiaens bleef gelukkig ongedeerd.

's Anderendaags rond 8 uur troeften opnieuw groepjes mensen samen voor de bakkerijen. De bakkers deelden echter zelf zonder enig verzet hun brood uit. De ganse dag speelden de plundersaars een kat en muis spel met de kurassiers die er niet in slaagden de mensen te verspreiden. De volgende dag werd de rust hersteld, mede door het optrommelen van nog meer infanterie en van de compagnie Jagersverkenneren, die ook in Brugge gekazerneerd was.

In 1847 richtte Felix Dujardin een katoenspinnerij (buiten de Gentpoort) en een wolspinnerij (langs de Coupure) op, wat enigszins de situatie van de werkende klasse verbeterde. Toch kon in 1850 1 op 2 inwoners van Brugge amper overleven en dan nog dankzij armenhulp.



Eremetaal geslagen ter gelegenheid van het einde van het burgemeesterschap van de Pélichy.

In 1854 behaalden de Liberalen een verkiezingsoverwinning op de Katholieken. Dit betekende na 13 jaar het einde van de burgemeesterloopbaan van de Pélichy. Toch besliste de gemeenteraad op 6 januari 1855 de Pélichy de titel van ereburgemeester te verlenen. Ondanks een altijd sterke,

verlammende oppositie en enkele omstreden beslissingen was hij altijd begaan met het welzijn van de kleine man en trachtte hij steeds de onvoorstelbaar armtierige leefomstandigheden in Brugge te verbeteren voor de arbeiders. In 1862 stierf hij te Brugge, maar hij werd te Izegem begraven. Hij verbleef tijdens zijn leven zeer veel in het Blauw Kasteel van Izegem, een onderdeel van de gigantische erfenis van Jozef van Huerne, zijn schoonvader.

Voetnoten:

- (1) Andries Van den Abeele, *Jozef van Huerne de Puyenbeke – Bouwstoffen voor een biografie*.
- (2) Jean Bethune, *Méreaux des familles Brugeoises, Brugge 1890*, blz. 168.
- (3) Journal de Bruges N° 90, woensdag 31 maart 1841.
- (4) Luc Devliegheer, *De huizen te Brugge*, Tielt 1975 (2^e herziene uitgave), blz. 254-255.
- (5) Jozef Geldhof, *150 jaar Sint Lodewijkcollege te Brugge*, Brugge 1986, blz. 60-68.
- (6) Journal de Bruges N° 90, woensdag 31 maart 1841.
- (7) Frans Waeyaert, *Spendend door Noordwest Vlaanderen – 150 jaar spoorweggeschiedenis*, blz. 28-31.
- (8) Standaert van Vlaenderen zaterdag 14 augustus 1841.
- (9) Standaert van Vlaenderen zaterdag 27 februari 1847.
- (10) Standaert van Vlaenderen dinsdag 2 maart 1847.
- (11) Journal de Bruges N° 59-60, zondag 28 februari en maandag 1 maart 1847.
- (12) Journal de Bruges N° 62, woensdag 3 maart 1847.

Artikel overgenomen uit het maandblad maart 2010 van Numismatica Brugge en Het Vrije, Koninklijke Maatschappij, afdeling van het E.G.M.P., Koninklijke Vereniging, p.69/72. Met dank.



MAUQUOY GROUP

Industrieweg 12 • 2280 Grobbendonk • Belgium

w w w . m a u q u o y . c o m







Medals
Decorations
Awards
Engraving
Stamps

AAMBEELDEN en SMEDEN

DEEL 2

Theo Govaerts

12. MEDAILLE VOOR VERDIENSTE 1909



- Vz. EHRE DER ARBEIT
Twee smeden met hamer aan een aambeeld. De rechtse smid houdt een lauwerkrans in zijn rechterhand.
Getekend rechts onder: H. S. (Hans Schwegerle).
Zilver, 50 mm, 49,5g - oplage 21 stuks.
- Kz. HANDWERKSKAMMER VON NEUBURG - SCHWABEN (rondom).
In het midden: wapenschild met een rechtopstaande hamer.

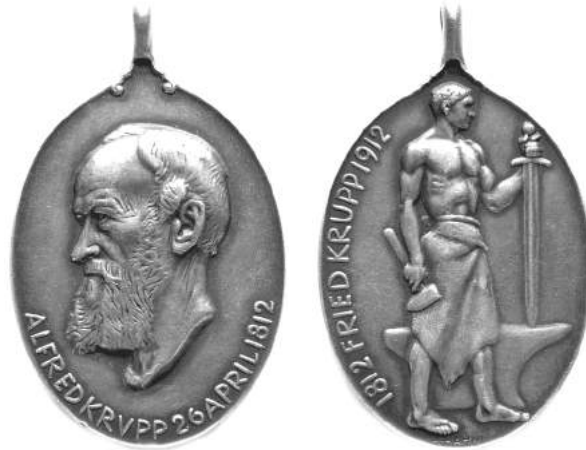
13. METALLURGIE IN CHARLEROI



- Vz. Smid zittend op aambeeld met hamer en tandwiel. Op de achtergrond een rijdende trein links en fabrieksschouwen rechts.
- Kz. FED. DES METALLURGISTES, HONNEUR AUX PIONNIERS CHARLEROI, omringd met een lauwerkrans.
brons, verguld, 50 mm.

14. HAHN HERMAN

- Vz. 1812 FRIED KRUPP 1912, ovale medaille.
 Smid met hamer en zwaard steunend op een aambeeld.
 Getekend beneden: H. Hahn.



- Kz. ALFRED KRUPP 1812
 Hoofd van Alfred Krupp 100 jaar, hoofd naar links.
 Zilver, ovaal, 63x 37,5 mm.

15. MOSHAGE HEINRICH



Vz. Chariatide deelt lauwertwijgen uit aan een smid en een koopman.
Getekend beneden: M. H. (Moshage Heinrich, °1896 Osnabrück en + 1968 Düsseldorf).

Kz. FÜR LANGJÄHRIGE MITARBEIT IM DIENSTE DER PFÄLZISCHEN WIRTSCHAFT.
Brons verzilverd, 81 mm.

16. HÖFER ALEXANDER

Vz. Op aambeeld zittende gespierde naakte man, met in zijn rechterhand een voorhamer.
Getekend rechts: ALEXANDER HÖFER 1911 (°1877 Keuern, + 1937 Dresden)

Kz. ZUR ERINNERUNG AN DIE WEIHE DES RATHAUSES ZU CHEMNITZ
2 SEPTEMBER 1911
Brons, 60 mm.



17. SCHMITT LOUIS



- Vz. CHAMBRE SYNDICALE DU BATIMENT DE LYON (rondom boven).
Een smid staat vooraan met emblemen voor smeedkunst, beeldhouwwerken, architectuur en schilderkunst. In de achtergrond gebouwen.
Onderaan: MDCCCLXIII.
Getekend: L. Schmitt (°1807 Genève, +1890 Lyon).
- Kz. DIPLOME DE SOCIETAIRE (rondom boven)
Midden: gegraveerd "A Mr. GUIGUES N°129 ENTRE EN 1863" omgeven met een eikenkrans.
Brons, 1863, 55 mm.

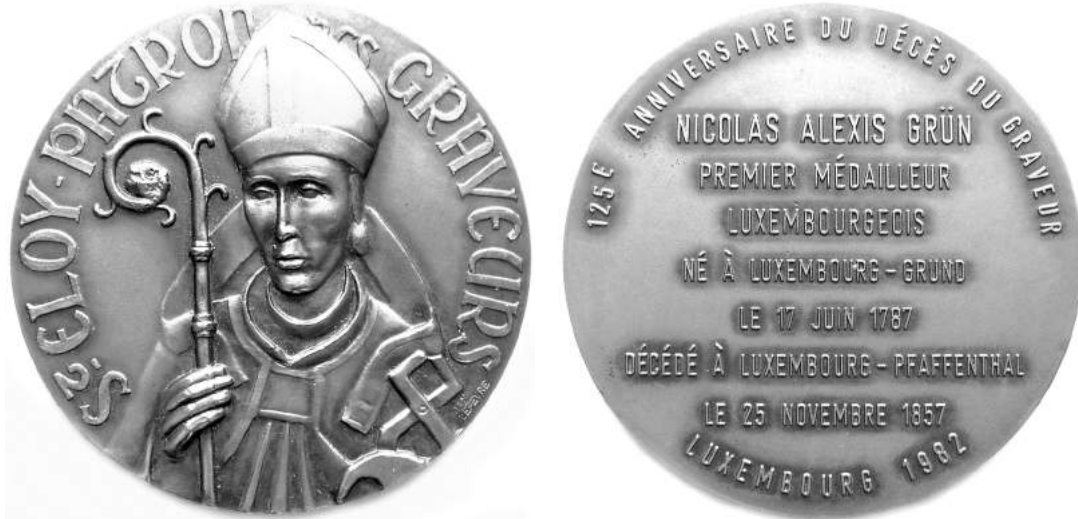
18. WERELDTENTOONSTELLING BRUSSEL 1907

- Vz. ARTS METIERS (rondom)
Midden: zittende dame met lauwertwijn, geflankeerd door twee naakte kinderen.
Het linkse kindje slaat met een hamer op een aambeeld, het rechtse kijkt in de verte naar een slanke dame.
In de achtergrond: het Jubelpark in Brussel.
- Vooraan beneden: EXPOSITION INTERNATIONALE BRUXELLES 1907.
Getekend op het voetstuk van het aambeeld: P VD Kerckhove.
Brons, 1907, 63 mm.



- Kz. Lauwertwijken met in het midden een blanco rechthoekige ruimte.
Getekend: Jos Fisch.

19. SINT ELOOI PATROONHEILIGE V.D. GRAVEERDERS



- Vz. St - EIOY - PATRON DES GRAVEURS
Midden: bisschop Eloi met staf en mijter en een smeedtang.
Getekend: J & N LEFEVRE
- Kz. 125^e ANNIVERSAIRE DU DECES DU GRAVEUR NICOLAS ALEXIS GRÜN
PREMIER MEDAILLEUR LUXEMBOURGEOIS.
LUXEMBOURG 1982.
Brons, 70 mm.

20. WERDOHL (WESTFALEN). COLSMAN & CO.

- Vz. ÜMME DE SAKE KVORT TE MAKEN (rondom).
Naakte gevangene doorklieft met hamer en bijtel zijn voetkettingen op een
aambeeld.
In de afsnede beneden: 1923.
Getekend: H. WEVER.
- Kz. MIT GEWÄHR FÜR 100g 98/99 % HUTTENALUMINIUM.
Aluminium, 98 mm, 101g, 0.20 Goldmark, Colsmann & Co, Werdohl - W.



Schaal 1:2

21. WERELDTENTOONSTELLING BRUSSEL 1874



- Vz. 1874 (onderaan in de afsnede)
Een smid drukt de hand van de godin van de kunst.
- Kz. EXPOSITIONS DES ARTS INDUSTRIELS - HALLES CENTRALES DE BRUXELLES (bovenaan in twee rijden langs de rand)
De hoofdingang van de tentoonstellingsruimte.
Koper, 49mm, Fisch, 1874.

22. WERELDTENTOONSTELLING PARIJS 1889

- Vz. REPUBLIQUE FRANCAISE (links in het midden)
Een engel steekt de loftrumpet voor Marianne
- Kz. EXPOSITION UNIVERSELLE (bovenaan langs de rand) 1889 (onderaan)
Een smid ontvangt een lauwerkrans van een mooie vrouw. Op de voorgrond zien we de tentoonstellingsruimte.
1889, brons, 63mm.



www.medailles-paulhuybrechts.be

Creaties van medailles en munten – Bas-reliëfs in gegoten brons

Rechtstreekse matrijsgravures – Modelleerwerk – Heraldiek

Créations de médailles d'art et de commémoration,

Monnaies – Bas-reliefs en bronze coulée

Gravures en taille-douce et en acier – Héraldique

Swertmolenstraat 3, 3020 Herent – Tel. 016 23 22 95

E-mail: medailles@telenet.be

LA RÉGLEMENTATION SUR LE DOUBLE-LEGS LAISSE À PENSER !

Luc Vandamme⁶

Savez-vous ce qu'il adviendra de votre collection lorsque vous décéderez ? Vos héritiers le savent-ils ? Vous êtes-vous déjà interrogé ? Vos héritiers savent-ils quelque chose de votre collection ? En connaissent-ils la valeur ?

Toutes questions qui méritent qu'on s'y arrête.

Il y a plusieurs possibilités, mais comment les aborder ? Nous pouvons distinguer plusieurs étapes :

- 1) que pouvez-vous faire de mieux pendant votre vie ?
- 2) que savent vos héritiers de la valeur de votre collection ?
- 3) comment considèrent-ils au mieux la répartition/vente de votre collection ?

Que faire pendant votre vie ?

Vous faites évidemment ce que vous voulez de votre collection. Souhaitez-vous la vendre avant votre décès, alors cet article n'est pas pour vous.

La plupart d'entre nous n'arrêtons pas de collectionner et même jusqu'à notre dernier souffle. Nos héritiers doivent considérer ce qu'ils vont en faire ! Vous savez peut-être exactement ce que vous possédez, mais votre entourage n'est souvent pas au courant. Souvent des partenaires ne savent pas ce qu'on peut leur en donner. Ou, ce qui arrive souvent : le/la partenaire pense en recevoir beaucoup et, plus tard, il s'avère que la collection ne soit qu'un méli-mélo à la noix. Les revenus en sont manifestement destinés à d'autres plaisirs !

Le mieux est de valoriser votre collection en se référant à la littérature ou à des catalogues. Il faut évidemment veiller à juger de la qualité et de la rareté des pièces composantes.

Prenez la peine d'en parler avec votre partenaire et/ou vos héritiers. Formulez vos souhaits et couchez les par écrit. Ceci peut également faire partie d'un testament qu'il sera bon de faire enregistrer par notaire.

Vos ayants droit n'y connaissent rien et vous n'avez pas laissé de testament ou d'instruction écrite !

Que peuvent faire vos héritiers ?

Hâte et précipitation sont rarement bonnes ! S'ils n'ont pas de besoins financiers, il vaut mieux ne rien faire en attendant. Qu'ils laissent tout en repos pendant un semestre et qu'ils prennent le temps. Attention ! Qu'ils n'aillent pas « nettoyer » la collection. Le nettoyage enlève de la valeur ... si nécessaire, laissez faire un spécialiste.

La première chose à préciser, c'est : quelle est la valeur de cette collection ? Et la solution n'est pas simple.

La collection est-elle complète, est-elle de bonne qualité, quel en est (sont) le(s) sujet(s), etc. ..

Si vous avez conservé les prix de tous vos achats, cela peut être une indication. Vos achats peuvent être relativement anciens et les prix ne sont plus d'actualité.

La valeur financière d'une collection ne sera jamais celle des prix d'achat, mais peut aussi bien être plus élevée que plus basse. Pour des pièces récentes, la valeur est plutôt basse et la différence entre les prix d'achat et de vente peut être grande et atteindre jusqu'à 50%. D'anciennes collections peuvent atteindre un prix plus élevé que le prix payé en son temps.

Quelle serait alors la valeur de la collection ? Faites-vous aider par un spécialiste en la matière. Pour une collection simple et courante vous pouvez faire appel à un membre du comité de l'association où votre partenaire était affilié. Celui-ci pourra éventuellement vous indiquer un spécialiste de l'a.s.b.l. « Promotion de la Médaille ». Vous pouvez naturellement aussi faire évaluer la collection par un

⁶ Traduction du néerlandais, par Marc Vancraenbroeck, de l'article paru dans Flash Médailles n° 2010/2-41

numismate professionnel. Bien sûr cela coûte mais peut être une très bonne indication sur la valeur de la collection. De sorte que vous éviterez d'être trompé.

Sur base de ces estimations, la collection peut dans ce cas être partagée entre les différents héritiers. Mais certains, si pas tous les héritiers, souhaiteraient vendre leur part. Une deuxième question importante est alors : par quel canal cela se fera-t-il le mieux ?

Le meilleur canal pour la vente de la collection dépend du type de collection.

S'agit-il d'une collection de monnaies de qualité qui cependant ne sont pas rares, alors l'association dont le collectionneur était membre peut la présenter lors d'une vente entre membres. Les coûts sont soit inexistantes soit très minimes et le succès de la vente, très grand.

S'agit-il d'une collection de bonnes pièces rares, alors la vente publique de l'E.G.M.P. ou la liste à prix fixes de l'A.E.N. est indiquée. Ici aussi les frais sont minimes et vous y rencontrerez un plus large public avec plus de possibilités.

S'agit-il de pièces excellentes, alors le vendeur éprouvera plus de difficultés à trouver acquéreur ! Ceci peut être réalisé en s'adressant à une firme spécialisée dans les ventes publiques. Dans les périodiques numismatiques (La Vie numismatique - Muntklapper- bulletins des cercles), plusieurs firmes annoncent leurs ventes. Si ici les frais peuvent être relativement élevés, cela vaut certainement la peine de faire appel aux connaissances de ces firmes. De toute façon, la collection ne vaudra que ce que le dernier offrant proposera !

Si la collection n'a pas d'importance, faites-en cadeau à l'un de vos petits-enfants qui serait intéressé. Vous lui ferez un grand plaisir et il/elle pourrait devenir un nouveau membre pour un cercle numismatique.

Si, par contre, la collection a une grande valeur culturelle, vous pourriez, par exemple, essayer de la vendre à la Fondation Roi Baudouin. La collection des grandes fontes de fer de feu Marie-Louise Dupont est arrivée par ce canal en possession du Cabinet des Médailles de la Bibliothèque Royale, ce dont tout le monde peut profiter, après demande de rendez-vous.

Une partie y est encore exposée pour l'instant.

La technique du double-legs

Le double-legs est une double disposition testamentaire.

Par ce moyen, vous donnez une partie de vos biens à une association sans but lucratif de votre choix (p.ex. Promotion de la Médaille). A charge pour elle de payer tous les droits de succession, également ceux de(des) (l') autre(s) héritier(s). De ceci découle que le(s) légataire(s) hérite(nt) d'une part plus élevée non taxée.

Les taux des droits de succession étant différents de Région à Région, il sera bon de se renseigner auprès d'un notaire ou de votre banquier ; notez aussi que notre ami Luc Vandamme est également à votre disposition pour ce faire (luc.vandamme@telenet.be).

Un exemple :

A Bruxelles, Jean veut léguer tout son patrimoine, soit 1.000.000 €, à son ami Pierre.

S'il fait un testament en ce sens, au décès de son ami, Pierre devra payer des droits de succession s'élevant à 758.750 €, en ne recevant qu'un patrimoine de 241.250 €.

Si Jean désigne l'association X comme légataire universel avec comme charge de verser un montant de 300.000 €, nets de droits, à Pierre, dans ce cas les droits de succession se calculeront comme suit :

- a) droits sur la part de Pierre (300.000 €) et payés par l'association : 198.750 €
- b) droits dus par l'association sur sa propre part (700.000 €) : 175.000 € (taux réduit à 25 %, en application de l'article 59 du Code des droits de succession).

Pierre bénéficiera donc d'une somme nette de 300.000 €, soit 58.750 € de plus que s'il avait hérité de l'entière du patrimoine de Jean.

Quant à l'association, il lui restera 326.250 € pour réaliser son objectif désintéressé (700.000 € - 198.750 € - 175.000 €).

Les seuls perdants sont Les Régions !?

LUC VERLEE, BEELDHOUDER & MEDAILLEUR

Luc Vandamme

In 1988 maakten we, in opdracht van de provincie Limburg⁷, een overzicht van het medaillewerk van beeldhouwer Luc Verlee. Hoog tijd dus om Luc nogmaals een bezoek te brengen en zijn nieuwste creaties te bewonderen.

Luc kenden we al van een aantal schitterende creaties o.a. zijn *Ridder van de 20^{ste} eeuw*, zijn treffende portretten van *Stijn Streuvels* en *J.L. de Belder*. Ook zijn reeks medailles voor het *Bestendig Muziekfestival van Antwerpen* was zeer de moeite waard en toonde ons de mooiste hoekjes van Antwerpen.

De laatste jaren was hij vooral actief als beeldhouwer. Talloze religieuze beelden sieren de stad Hasselt. Maar ook Maaseik en Deinze maakten gebruik van zijn expertise. Onlangs overleed echter zijn echtgenote en diende hij een andere woning te zoeken en een nieuw atelier in te richten. Dus zagen slechts een drietal medailles het levenslicht, maar zeer de moeite.

50 JAAR VELDEKE COMITE



Vz. –

Een vrouw schrijft met een pluim, zittend voor een open raam dat uitzicht geeft op de wereld. In de andere ramen zit een uil (de wijsheid), staat een weegschaal (de gerechtigheid), hangt een masker (de wereld is een schouwtoneel), meet een passer de wereld (het oordeel).

Getekend onderaan met: *Luc Verlee '92*

Kz. VELDEKE COMITE HASSELT (rondom)

50 (in het veld)

1992, gegoten brons (in eigen atelier), Ø 94mm, groene patina.

⁷ Luc Vandamme & Daniel Bernier, *Luc Verlee – 25 jaar medailleur*, Hasselt, 1988.



EUROPEES MUZIEKFESTIVAL VOOR DE JEUGD



- Vz. – Een paar zingende kinderen (links) worden begeleid door een pianiste, een celliste en een harpiste.
Getekend rechts langs de rand: *Luc Verlee '92*

- Kz. EUROPEES MUZIEKFESTIVAL VOOR DE JEUGD (rondom)
NEERPELT (in het veld)
Twee vogels fluiten een lied, de bekjes tegen elkaar.

1992, Mauquoy Medal C°, 70mm, brons, 200 exemplaren.

2001, Mauquoy Medal C°, 69mm, brons, 100 exemplaren.



1992, gegoten brons (in eigen atelier), Ø 199mm, eenzijdig.

150 JAAR KONINKLIJK ATHENEUM HASSELT

Vz. 1844 - 1994 (onderaan langs de rand)

Gebouwen van verschillende tijd en oorsprong bijeengebracht in een originele creatie.

Kz. KONINKLIJK ATHENEUM HASSELT (onderaan langs de rand)

De nieuwbouw langs de Capucienenstraat (1979-1982) met op de voorgrond twee kinderhoofdjes in profiel.

Getekend onder de kinderhoofdjes: *Luc Verlee '94*

1994, Mauquoy Medal C°, 69mm, brons, 250 exemplaren.



Op de voorzijde wordt de gevel van de kerk van de Kapucijnen in zijn volle 17e eeuwse glorie weergegeven. In de noordelijke zijgevel van deze kerk, die op de speelplaats uitsteekt, werden in de vorige eeuw verbouwde vensters en een portierdeur ongemoeid gelaten, omdat de reconstructie ervan te gewaagd leek. Ook de dubbele schoolingang langs de Capucienenstraat blijft op deze medaille in zijn 19^e eeuwse vorm bewaard, met uitzondering van de na WOII vernieuwde metalen deur.

Rechts van de kloosterkerk, gedeeltelijk portierswoning van het Atheneum, staat nog een restant van de vroegere pandhof van het convent⁸. Het is een classicistisch verbouwde lijstgevel van drie traveeën⁹, gebruikt als refter voor de leraren tot aan de afbraak in 1978. Het geveltje wordt rechtgehouden door een recente steunbeer. Op de achtergrond doemt een zijgevel op van het Sint-Jozefscollege. Luc Verlee heeft dit monument om stilistische redenen enigszins verschoven om de situering van deze verdwenen gebouwen ten opzichte van dit nog bestaande complex te verduidelijken.

COMMISSIE VOOR NUMISMATIEK



De medaille die in 1993 werd gebruikt als jaargift door de Commissie voor Numismatiek, werd door Luc Verlee heruitgebracht in een geëmailleerde vorm.

De gebruikte kleuren zijn donkerblauw, blauw, wit, geel en verschillende tinten oranje.

De keerzijde van deze medaille is blanco en de oplage bedroeg slechts een vijftal stuks.

⁸ De kloostergemeenschap.

⁹ Dit zijn gewelfvakken tussen twee gordelbogen.

LIJST VAN PUBLICATIES

1. Luc Vandamme & Daniel Bernier, *Alfons Mauquoy, de meest romantische graveur of een halve eeuw geschiedenis van Antwerpen in de medailles*, Antwerpen, 1988. 20€
2. Luc Vandamme, *De medailles van koningin Elisabeth en Fernand Vanderplancke, een eeuw medaillekunst*, Veurne, 2003. 20€
3. Jan Van Acker & Luc Vandamme, *100 jaar België in Veurnse medailles met recent werk van Fernand Vanderplancke*, Veurne, 2005. 20€
4. Luc Vandamme, *Dolf Ledel, filantroop & vrijmetselaar*, Hasselt, 2007 20€
5. Luc Vandamme & Daniel Bernier, *Marcel Rau, graveur van Leopold III & Raymond Glorie, zijn numismatisch werk*, Wetteren, 1998, EGMP jaarboek. 20€
6. Luc Vandamme & Daniel Bernier, *Medailles van het Bestendig Festival van Antwerpen*, Hasselt, 1990. Uitgeput
7. Luc Vandamme & Daniel Bernier, *Luc Verlee, 25 jaar medailleur*, Hasselt, 1988. Uitgeput
8. Luc Vandamme, *De collectie medailles van Eerste Minister Jules de Trooz*, Wetteren, 2005, 7 pagina's, EGMP jaarboek 5€
9. Luc Vandamme, *Armand Bonnetain, de Pisanello van de 20^{ste} eeuw*, Wetteren, 2003-2004, 8 pagina's, EGMP jaarboek. 5€
10. Luc Vandamme, *De "Prenzlau"medaille van Armand Bonnetain, 602 gekende kopers*, Wetteren, 1998, 8 pagina's, EGMP jaarboek. 5€
11. Arsène Réginald Buchet & Luc Vandamme, *Voltooing van de spoorweg Antwerpen-Köln in 1843*, Wetteren, 2000, 5 pagina's, EGMP jaarboek. 5€
12. Luc Vandamme, *Armand Bonnetains' stamboom*, Wetteren, 2002, 6 pagina's. 5€
13. Luc Vandamme, *De medailles van prins Karel, graaf van Vlaanderen*, Brussel, 2008. 20€
14. Luc Vandamme & Didier Vanoverbeek, *Oscar De Clerck, beeldhouwer, bokser en medailleur*, Herent, 2010. 25€

te verhogen met de verzendingskosten.

GEZOCHT

Ben nog steeds op zoek naar de volgende plakiet en medaille van G. AGLANE. Ik wil deze kopen of eventueel ruilen voor een ander stuk van Aglane.



Heb volgende medailles dubbel (zie Flash Medailles – speciaal nummer van 2006):
Nrs. 4 – 7 – 10 – 12 – 13 – 14 – 15 -32 – 34.

Firmin De Smet , Mevisstraat 14, 9310 Herdersem – Tel. 053/776703

Ik ben op zoek naar de volgende medailles van August Jacobs:

Association de la Presse belge/ jamais asserdie

Paul Rochedieu (plakiet 48/69mm)

Maurice Gilbert -1939- plakiet 46/61mm

Luc Vandamme – Zevenboomkensstraat 17 – 3570 Alken – 0478265202

Mevrouw Carla Schulman-Ruhé is al geruime tijd in het bezit van een haardscherm gesigeneerd door Devreese. De afgebeelde persoon wordt volgens haar niet beschreven in de catalogus van Albert Willenz. Naar aanleiding van uw artikel in het Jaarboek 2009 van het Europees Genootschap voor Munt- en Penninkunde zend ik U deze email. Allereerst omdat U oproept om eventueel onbekend materiaal te melden (ook deze handtekening is cursief geplaatst) maar op de tweede plaats om dat het mij natuurlijk ook intrigeert wie er hier is afgebeeld. Wellicht weet iemand van de leden hier iets meer over te vertellen.

Carla@schulman.eu



Wie kent deze persoon?

Eugene Verbeke, Kerkstraat 16 te 8520 Kuurne - ☎056/712332

Zoekt nog volgende medailles met de beeltenis van Peter Benoit:

1. Stad Antwerpen – Bestendig Muziekfestival 1984 – 70MM - BRONS
 2. Wildeman-Wildevrouw van Antwerpen met op de keerzijde de tekst: 1902-1927 / DE STAD ANTWERPEN / AAN HET / PETER BENOIT FONDS / 13 OCT.1927 – 70MM - brons
 3. Peter Benoit van J. Keustermans / Commissie voor Numismatiek / lustrumviering / slot van Laarne / 29.09.1984 – 70mm - brons
 4. Peter Benoit portret van A. Mauquoy met op de keerzijde de tekst: TER / HERINNERING / DER ONTHULLING / VAN HET PRAALGRAF / PETER BENOIT / ANTWERPEN 7 NOV.1920 – 70 mm – brons
 5. Peter Benoit (hoofd naar links) / Vlaanderen in rouw 1901 – 28mm
-



Wie weet iets over dit kleine hangertje?
Christine De Decker-Maes

Marc Vancraenbroeck zoekt naar de volgende medailles:
Armand Bonnetain: Edmond Picard, brons, in 1913 bij Fonson geslagen
Isabelle de Selva: Germain Bazin, brons, in 1970 bij Monnaie de Paris geslagen
Pierre Theunis: Dr. Georges Deprez, verzilverd brons, in 1936 bij Fonson geslagen
E-mail: marcolil@scarlet.be

Fleur de Coin

MUNTEN & MEDAILLES

aankoop – verkoop – veiling

Lea Vandenbruwaene

Burgstraat 139 te 9000 Gent

tel. 09-2333138 fax 09-2259397 info@fleurdecoin.be

www.fleurdecoin.be

open : ma, di, do, zat 14-18 u / vrij 10-18 u



Int. Numismatique Cie

DESALDELER – CREMERS

VERKOOP – AANKOOP

Antieke munten – Beleggingsmunten – Zilver
Goud – Eretekens – Medailles – Bankbiljetten
Oude aandelen – Heraldiek – Sigillografie
Boeken en numismatische benodigdheden

Op afspraak

RUE DES ECOLES 23 – 5670 VIERVES

Tel. & Fax : 060 / 39.92.38

FICHE
PROMOTIE VAN DE MEDAILLE
PROMOTION DE LA MÉDAILLE

Naam/Nom :

Adres(se) :

Taal/Langue: NI / Fr / D

Tel.privé :

Fax. :

Verzameling(en) / Collection(s) :

Voornaam/Prénom :

Geboortedatum :

Date de naissance :

Beroep/Profession :

Tel.prof. / werk :

E-mail :

Numismatische studie(s) in voorbereiding :

Etudes numismatiques en préparation :

Hobby's :

Hobbys :

ENQUETE

1. Bent U tevreden over de inhoud van de Flash? Zo neen, wat kan er volgens U aan verbeteren?

Etes-vous satisfait(e) du contenu du Flash? Si non, que faudrait-il améliorer ?

2. Bent U tevreden over de werking van de “Promotie van de Medaille”? Zo neen, welke suggesties heeft U?

Etes-vous satisfait(e) de l'organisation de “La Promotion de la Médaille” ? Si non, quelles sont vos suggestions ?

3. Bent U tevreden over de jaarlijkse kunstmedaille? Zo neen, welke zijn uw voorstellen?

Etes-vous satisfait(e) de notre médaille annuelle? Si non, quelles sont vos suggestions ?

4. Indien U ook lid bent van FIDEM: bent U tevreden over de “The Medal”? Zo neen, welke zijn Uw suggesties?

Si vous êtes également membre de la FIDEM : êtes vous satisfait(e) de la revue « The Medal » ? Si non, quelles sont vos suggestions ?

Envoyer/Terugsturen aan: Luc Vandamme – luc.vandamme@pandora.be

**LIMBURGSE COMMISSIE VOOR NUMISMATIEK vzw
&
PROMOTIE VAN DE MEDAILLE VZW**

**NATIONALE NUMISMATISCHE RUILBEURS
MET ALS THEMA UITSLUITEND**

**MEDAILLES & PENNINGEN
JETONS
ERETEKENS
JUWELEN**

**EUROVOLLEY CENTER
Beneluxlaan 22 – 1800 Vilvoorde
Tel. 02/2571616 – zalen 006 en 008**

Zaterdag 18 september 2010

**Van 13.00u tot 16u30 – de 13.00h à 16.30h
Von 13.00uhr bis 16.30 uhr – 13.00 a.m. till 16.30 p.m.**



**Alle info bij André Poels – De Panestraat 84 – 3550 Heusden-Zolder - 011/537057
Of bij Willy Faes – Rozenlaan 11 – 1853 Grimbergen – tel. 0478/492207
willyfaes@gmail.com andrepoels@scarlet.be**

**LIMBURGSE COMMISSIE VOOR NUMISMATIEK vzw
&
PROMOTION DE LA MEDAILLE asbl**

**BOURSE NUMISMATIQUE NATIONALE
AVEC COMME THEME UNIQUEMENT**

**MEDAILLES
JETONS
DISTINCTIONS HONORIFIQUES
BIJOUX**

**EUROVOLLEY CENTER
Beneluxlaan 22 – 1800 Vilvoorde
Tel. 02/2571616 – SALLES 006 en 008**

samedi 18 septembre 2010

**van 13.00u tot 16u30 – de 13.00h à 16.30h
Von 13.00uhr bis 16.30 uhr – 13.00 a.m. till 16.30 p.m.**



Informations:

André Poels – De Panestraat 84 – 3550 Heusden-Zolder - 011/537057 (NL)

Willy Faes – Rozenlaan 11 – 1853 Grimbergen – tel. 0478/492207 (FR)

willyfaes@gmail.com

andrepoels@scarlet.be

MEDAILLES EN JETONS VAN VILVOORDE

In vergelijking met onze buursteden zoals Mechelen, Leuven, Brussel en vele andere steden zijn er relatief weinig medailles gemaakt van Vilvoordse personen of gebeurtenissen waardoor er weinig informatie of literatuur ter beschikking is over dit onderwerp.

Om deze leemte op te vullen werd deze eerste catalogus in eerste instantie gemaakt op basis van mijn eigen verzameling en verder op basis van de eerder beperkte informatie die er bestaat in de numismatische literatuur over ons onderwerp. Vrienden en kennissen hebben ook hun bijdrage geleverd door hun materiaal en informatie ter beschikking te stellen.

Ik behandel het onderwerp zeer algemeen. Dat wil zeggen dat iedere medaille waar "Vilvoorde" op staat in principe in aanmerking komt om opgenomen te worden in de catalogus. Ieder medaille moet ons haar verhaal kunnen vertellen.

Volgende rubrieken worden behandeld:

Atletiek, Basket, Biljart, Boogschieten, Brandweer, Carnaval, Debavay kring, Devotie, Duivensport, Gevangenis, Geweer-en pistoolschieten, Hobbyclub, Horeca, Landbouwcomice, Landbouwprijskamp, Les amis de l'horticulture, Lopen, LRV, Muziek, Oorlog, Personen, Politie Politiek, Pomologie, Protestantisme, Renault, Rolschaatsen, Scholen, Stad Vilvoorde, Turnen, Varia, Verzekeringen, Voetbal, Waterski, Wielrennen, Zwemmen.

Deze catalogus van Vilvoordse medailles zou onvolledig zijn zonder het thema van de in 1853 voor het eerst in Vilvoorde gehouden landbouwprijskamp te behandelen. De medailles van de landbouwprijskamp vormen dan ook een belangrijk onderdeel van dit werk. Zij tonen ons niet alleen de ontwikkeling van de landbouwprijskamp van 1853 tot heden doch ook de evolutie van de medailles zelf over deze periode.

Van iedere medaille probeer ik zoveel mogelijk informatie te verzamelen zoals opdrachtgever, gevierde persoon, gebeurtenis, ontwerper, medailleur, atelier, metaalsoort, oplage en voorkomen. Dit is een hele opgave. De informatie die heden in mijn bezit is, is in deze catalogus verwerkt, maar die is nooit als volledig te aanzien. Ik hoop daarom in de toekomst van vele lezers en verzamelaars nieuwe informatie te mogen ontvangen over de gecatalogeerde stukken maar ook over stukken die nog niet zijn opgenomen of die mij onbekend zijn. Aanvullingen en foutmeldingen altijd welkom.

Deze catalogus is het resultaat van 15 jaar verzamelen van medailles en jetons van de Stad Vilvoorde of Vilvoorde algemeen.

Ik hoop binnen twee à maximum drie jaar een tweede en volledig herwerkte en aangevulde versie van deze catalogus te kunnen uitbrengen. Geïnteresseerden kunnen mij bereiken op volgend adres:

Marc Van Steen - p/a Mechelsesteenweg 277 - 1800 VILVOORDE - Tel: 02/253.18.81 - Fax: 02/253.07.90 - marc@van-steen.be

Ongeveer 300 medailles van 1825 tot heden worden besproken.

136 Paginas

Afbeeldingen in kleur.

Prijs 30€ verzending inbegrepen

Te storten op rek: 828-9965005-73 van Marc Van Steen

NIEUW NIEUW NIEUW NIEUW NIEUW

**OSCAR
DE
CLERCK**

Beeldhouwer, bokser en medailleur



**Luc Vandamme
In samenwerking met
Didier Vanoverbeek
&
Norbert Hostyn**

Catalogus van de medailles en ontwerpen van Oscar De Clerck,
op 200 genummerde exemplaren,
helemaal uitgevoerd in kleur,
kostprijs: 25 euro (verzendingskosten inbegrepen in België voor de 50 eerste
exemplaren)
bestellen door storting van 25€ op rekening IBAN BE30751203561311
SWIFT/BIC AXABBE22 op naam van Limburgse Commissie voor Numismatiek
vzw
Met vermelding van uw naam + adres + Oscar De Clerck

Een uitgave van de Limburgse Commissie voor Numismatiek vzw

LE 60^e ANNIVERSAIRE DE L'A.E.N. et de L'E.G.M.P.

Nicole Vincent

Le samedi 27 mars dernier à Liège, l'Alliance Européenne Numismatique (AEN) et l'Europees Genootschap voor Munt- en Penningkunde (EGMP) fêtaient conjointement leur 60^e anniversaire. La « Promotion de la Médaille » y participa étant donné qu'un grand nombre de nos membres sont affiliés soit à l'AEN ou à l'EGMP voire même des deux associations. Elle était représentée par notre président, notre secrétaire-trésorier et onze membres.

C'est en 1950 que quelques numismates, désireux de faire connaître la numismatique à un plus large public, décidèrent de créer une association nationale. Très rapidement, des cercles régionaux virent le jour et le nombre de membres augmenta. Fiers de ce succès, les dirigeants de l'époque décidèrent de fêter dignement les anniversaires marquants. Ainsi, on commémora les 10^e, 15^e, 25^e, 30^e anniversaires par l'édition d'un jeton commémoratif que nous vous montrons ci-dessous.



Suite à certaines divergences, une scission intervint entre les membres néerlandophones et francophones au grand dam de quelques numismates tant au Nord qu'au Sud du pays qui s'y opposèrent en vain. Mais cette séparation s'inscrivait dans l'air du temps ; les politiciens en place à l'époque donnant d'ailleurs l'exemple.

C'était donc chose faite en 1982 et l'AEN édita depuis lors sa revue mensuelle « La Vie Numismatique » et l'EGMP son livre annuel le « Jaarboek » et dès 1994, sa revue trimestrielle « De Muntklapper ».

Seul l'AEN (section de Bruxelles) fêta le 40^e anniversaire. En voici le jeton commémoratif :



Nostalgie du passé ou vrai souci de rapprochement, les deux associations devenues « Royales » entretemps, se retrouvaient à nouveau pour commémorer ensemble les 50^e et 60^e anniversaires avec les jetons commémoratifs édités à ces occasions.



Mevr. Nicole Vincent ontvangt uit handen van Hugo Vanhoudt
haar prijs voor het beste artikel
in het Jaarboek 2009 van het E.G.M.P. vzw

**LIMBURGSE COMMISSIE VOOR NUMISMATIEK vzw
&
PROMOTION DE LA MEDAILLE asbl**

**BOURSE NUMISMATIQUE NATIONALE
AVEC COMME THEME UNIQUEMENT**

**MEDAILLES
JETONS
DISTINCTIONS HONORIFIQUES
BIJOUX**

**EUROVOLLEY CENTER
Beneluxlaan 22 – 1800 Vilvoorde
Tel. 02/2571616 – SALLES 006 en 008**

samedi 18 septembre 2010

**van 13.00u tot 16u30 – de 13.00h à 16.30h
Von 13.00uhr bis 16.30 uhr – 13.00 a.m. till 16.30 p.m.**



Informations:

André Poels – De Panestraat 84 – 3550 Heusden-Zolder - 011/537057 (NL)

Willy Faes – Rozenlaan 11 – 1853 Grimbergen – tel. 0478/492207 (FR)

willyfaes@gmail.com

andrepoels@scarlet.be



MAUQUOY GROUP

Industrieweg 12 • 2280 Grobbendonk • Belgium

w w w . m a u q u o y . c o m



Medals

Decorations

Awards

Engraving

Stamps

Fleur de Coin

MUNTEN & MEDAILLES

aankoop – verkoop – veiling

Lea Vandenbruwaene

Burgstraat 139 te 9000 Gent

tel. 09-2333138 fax 09-2259397 info@fleurdecoin.be

www.fleurdecoin.be

open : ma, di, do, zat 14-18 u / vrij 10-18 u



Int. Numismatique Cie

DESALDELER – CREMERS

VERKOOP – AANKOOP

Antieke munten – Beleggingsmunten – Zilver
Goud – Eretekens – Medailles – Bankbiljetten
Oude aandelen – Heraldiek – Sigillografie
Boeken en numismatische benodigdheden

Op afspraak

RUE DES ECOLES 23 – 5670 VIERVES

Tel. & Fax : 060 / 39.92.38



WILLEM VAN ALSENOY

Oudaan 6, 2000 ANTWERPEN

Tel. & Fax 03 / 232.14.29

GSM 0495 / 51.10.16

E-mail : willem@vanalsenoy.com

Website : <http://www.vanalsenoy.com>

AAN- EN VERKOOP VAN MUNTEN
REGELMATIG OPENBARE VEILINGEN
GROTE KEUZE IN BOEKEN EN BENODIGDHEDEN